

CHÀO ĐẤT MẸ

Gửi về những ai đang sống
thương yêu bên giòng Thạch-Hàn
D. K. 43

Duy-Khánh

Chậm

Ngày qua, già - từ đất mẹ mà đi vì

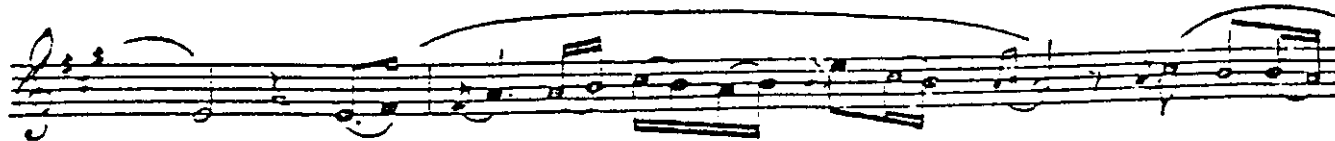
nghe tình quê tình nước đời bề. Nước chia hai

đường nước chưa về, xót thương cho người lỡ cầu thề, Lên đường từ-

lý, hỏi lòng mình lưu-luyến gì? Mẹ ơi, chỉ còn đất mẹ mà

thời, Đè con còn đi gìn - giữ cho đời. Đi mang trong

lòng kiếp con người phải thương nhau boai chớ quên lời, Mong một ngày

mai chao - hòa đất mẹ niềm vui. Hò ơi, ơi à...

ơi, mẹ thương con ra cầu Ai-Tử, vợ trông chồng lên núi Vọng-Phu, Chiều

chiều, chiều chiều trông về biển-khu, lòng cảm - hờn - oán quia thù... ơi à, à

ơi... à ơi... Chiều nay LỜI VỀ ĐẤT MẸ là đây, Đường

qua cầu ấp - ú bóng trắng gầy. Có nghe đêm trường tiếng ru hời? Có nghe đêm

trường tiếng ai cười? Suối lệ đoàn - viên giữa lòng đất mẹ triển - miên!

